

מוסד על המשמר
המס' 20 (908)
אפריל 1988
המס' 20 (908)

רובט קאפה (CAIPA) היה שם, בנחיתה בנורמנדי, החדש לפני 44 שנה, יוני 1944. הם קראו לזה D-DAY, היום בו מלשו צבאות בנות-הברית לאירופה והחלה הספירה לאחור לקראת הניצחון הסופי על גרמניה הנאצית.
קאפה, צלם ועיתונאי גרול, אספן של התרחשויות היסטוריות אשר זעזעו את העולם במאה האחרונה, ניהן באינסטינקט אשר טלטל אותו מאירוע לאירוע, מהתפוצצות אחת לאחרת, עד שנפל קורבן לכדור תועה בעת סיקור מלחמת וייטנאם, ב-1954.
רבעי הפלישה לאירופה מוכרים לנו בעיקר מהסרטים, אבל שם הפקת ענק אמריקנית לא יכלה להקפיד את הרגע האותנטי המרטיט כפי שעשה זאת קאפה.
לפני שליחה את הנחיתים והצנחנים בחוף נורמנדי, סיקר את מלחמת האזרחים בספרד, וצילמו משם הם תעודה היסטורית מהממת. תמונת החייל הגופל בעת ההסתערות כאשר רוכבו כבר נשמת מידו והוא קופא בדרך אל מותו, היא אחת מתמונות המלחמה המרגשות ביותר שהנציח צלם אי-פעם.
הטשטוש המקרי בעבודותיו רק מעצים את הפחד מן הבלתי-ימנע. זוהי תעודה נדירה של אדם מול גורילו. הנחיתה בחוף נורמנדי כנצחה, היום הארוך ביותר, צילומי של קאפה הם, הומן הקצר ביותר למען הנצח.

מאת יוסי קאנץ

6 ביוני 1944, הנחיתים בדרך לחוף

אייזנהאואר בשיתוף עם החיילים: "ליצחון טוטאלי" על החוף במחניים להסתערות

בכלים מודרניים מסתובב על הנחיתה על אסדה הנחיתה בדרך לחוף

מסלול נשירות מבידום ארצה

אנדרסון, יוני 1944

מס' 20 (908)

בקיים מקבילים

"שומר שדות" (מחזה לאלכסנדר זייד)

יובל דניאלי

יחף

הו, מקום הולדתו המוקד

לחמו המוקד

ומימי המוקדים

מחוקים קרובים

והעצים

והשמים

והגבעות

וכשאתה הולך יחף בערב

נאמנה כל כך מחוקה

שאתה רוצה לבפוח.

עלי אלו

רשות דיבור
לדין שזום ליטמן ראש המרכז להורים
מאמצים ולכרטיס איתן לבוב פטיאמר
מוחזה לילדים

כמו להעביר
שתיל מעציץ לעציץ

בימים אלה עוברים במלון הילטון בירושלים שני אגות הורים, ילדה בת שנתיים ומפיקולוג קליני תחליף דרמטי. העברת הילדה הברזילאית מחוריה המאמצים להוריה הברזילאיים מרכזת תשומת לב עצומה. השבוע, במלון הילטון בירושלים, ראיתי את רמי בר גורא, הפסיכולוג שמנצח על התהליך, רץ אנה ואנה ושוב מסביר ממנו וכיוצא באלה עשיות שמטרתן להקל ככל הניתן על התהליך המכאיב. בר גורא גור אלה על עצמו בנושא ומבקש להרחיק את זרקורי התקשורת. פניות, לפיכך, לשניים, המעוררים היתב בנושא האומץ. האחד הוא ד"ר שלום ליטמן שהקים ועדמד שנתיים בראש המרכז ליועץ וטיפול במשפחות מאומצות ומאומצות בוגרים; מרכז בחסות אגודת "בית לכל ילד" - אגודה ציבורית המועלת בחסות משרד העבודה והרווחה והאוניברסיטה העברית בירושלים. השני הוא פרופ' איתן לבוב, פסיכיאטר המתמחה בילדים ואשר עמד לא פעם במרכזם של תהליכים שבהם עברו ילדים מאומצות מסטטוס אחד לאחר.

ד"ר ליטמן אולי תספר מעט על המרכז שבראשו אתה עומד. מדובר במרכז לחורים מאמצים בכל שכבות הגיל וכן לילדים מאומצות מגיל 18 ואילך. אנחנו מבקשים לסייע להורים בתהליכות המעסיקות אותם כהורים מאמצים, לסייע לילדיהם וליועץ לבוגרים מאומצות. סוגיות שכוללות לעמוד על הפרק הן, למשל, מתי לגלות לילד את עובדת אימוצו, כיצד לנטרל משברים של הורים ו/או לילדים כתוצאה מאימוץ, כיצד לנהל אורח חיים אינטימי, מבלי שתושא יתכן את חיי היוםיום וכו'. השירותים במרכז נתונים על-ידי פסיכיאטרים, פסיכולוגים ועובדים סוציאליים, חלקם מבצע את העבודה בהתנדבות. אפרט מעט יותר הרי אנחנו משרתים את האוכלוסיה הזאת בשלושה מישורים: ייעוץ וטיפול אינדיבידואלי, ייעוץ וטיפול משפחתי וייעוץ וטיפול קבוצתי.

האם בשבועות האחרונים חשט בשינוי בקרב המוסלמים הכוחה בעיקר להחריה בתוצאה ממשלת משפחת תרבות? אכן יש עלייה בחדרה. החדרה ניכרת בעיקר אצל רוב מאמצי בדול. אנחנו מנסים במסגרת שלנו לערוך תהליך בחינים החוקיים של האומץ, להפחית חדרות ולתת כל סיוע אפשרי את כדי להקטין את מורשיל הלחץ. פרופ' ליבוב, מה בעצם קורה לילדים שחווים תהליך של אימוץ או העברה ממשפחה למשפחה או ממורש למשפחה? המלה הקולטת ביותר הוא תחושה של בלבול. כמוכן שבגילאים שונים חבלבול מקבל צורת שונות. אבל כך ניתן להגדיר את המצב. לצורך הבחנה הנושא אשתמש ברימוי: משימתו היא לשתל שתיל ולהעבירו בשלמותו, בצורה הטובה ביותר, מעציץ לעציץ. עדיין, אם כן, לעסוק אותו בעריגות, עם השורשים ולהעבירו, אולי כדאי עם מעט אדמה, מהעציץ הקודם אל העציץ החדש. כשתל אתה מועל בעריגות רבה, אפילו מכונים מעט רגש בחתיל שאחזה מצפה שיחיה וילכלב. אתה חופר בעציץ החדש, נוטע בחוריות רבה את הצמח עם השורשים, משקח מעט, מובל מעט, מחדק את האדמה שבתחת מהעציץ הקודם נאדמה החדשה ומתחיל לעקוב ולקוות שהשתיל ייקלט.

משפחה תרבות וקולין הברזילאית. תהליך העברה איטי ומעמיק

עד כאן לגבי הרימוי, ועכשיו נקודה נוספת: המושג "אין כמו אמא" בפסיכולוגיה הוא מושג שאינו קיים. אבל יחד עם זאת אדם צריך דמות שתהיה לי כמו דמות אמא. קח, למשל, ילד במוסד, נבדק ונמצא שילד מפתח יחס ייחודי כלפי מטפלת מסוימת. אתה, צריך את המגע הייחודי. אני מבקש להדגיש שמי שסבור שתהליך ההעברה ממשפחה אומצת למשפחה מאמצת, ממשפחה מאמצת למשפחה ביולוגית וכו' הוא תהליך מודרני, סועה טעות חמורה. שתל שמעבירים במהירות מעציץ לעציץ - ייבול. זהו תהליך איטי ומעמיק וכל שתל יסודי יותר ונעשה בתנאים אוטוסימליים, כך יהיה תוצאתו קטן יותר. אני, במסגרת עבודתי, נתקל בתופעות כאלה של העברה. לשמחתנו תופעה אלה שכוחה ואינה יוסימית, אבל כשקורה התהליך הוא חי מאוד, דרמטי וטרגי וצריך לעשות כל מאמץ כדי להקשות ככל האפשר את האבא. ד"ר ליטמן, כל החדרים המאומצות יכולים למנות אילנים למרכז ואם כן, לאן על החדרים לפנות?

אנחנו נשמח לכל פניה נכונה לעורך במישוב יכולתנו. יש לנו מרכזים בירושלים, ת"א וחיפה ובאר שבע. בידי פרטים אפשר למנות לאגודה. בית לכל ילד" רח' מסורלה 13, ירושלים. טל' 02-661966.

מלאכה לא קלה היתה הכנת חזהו לשבועות ות. משך השבועות פניו לארבעה פסיכולוגים מומחים בנושא. ליימן וכולם סיבבו לתוראין, חלקם גילו התנגדות לעצם תהליך העברה באמצעות חקירות והסכיון והאחרים תרמו טען ש"ה לא בריא", שעלי להגיד לגורא חתן שאין בו עניין ציבורי. הפסיכולוג והי תהאיר, קטן שחיה לא ואיש התמאים הוא לא מתארים. הוא המנה את העמדת רגשו קטן. קטן היה מרצ מרכז יחיד וטען שיש לו דעה אחת. על התקשורת. את המושך והמנה אותו הלאה. פסיכולוגית רביעית, ששמה שמור איתן, פנתה להתנגד. שלא אובד את שמה וגילתה. ממש סימנה. תהא מן האפשרות ששמה, ד"ר יופי באמצעי ותקשורת. את חששת התנגדות של הפסיכולוגים לתהליך בקשתו לחבוך באמצעות ידיו והעסק את תהא. איתן, שהפציר כי שלא ידעש שמו אמה. ליי. בתור, אתה דורש ממני להחית פסיכולוג של פסיכולוגים, ואת באמת הציגה הכי קשה". אלי הכח

פני גורב נאבק שוב. האיש שמרין להוריהת הציבור בישראל בימי המאבק הגדול על תשלובת הקסטיל. "אחא, וחביא את זעקתו של עובד שעולמו חרב עליו לכל בית בישראל, ועל היום ליצירת כתובות לאלפים כהוה שנבגרו, לרבריו, עלייה והסתדרות. פני במפ"ם, רץ מטענה לכנסת, כי הרי זו חרטה על רגלה את הסיסמה - "מפ"ם עם העובדים", והוא למר על בשור כי יש דברים בגו.

ושת צבענית, רבת ניגודים, טרגית משהו, תמימה משהו. כן, 62, חושב קרית אחא, תלמיד ישיבה שהחל לעבוד כמפעל אתה חוזר במסגרת, כבוגר הנוער העובד, איש מפא"י ההסתדרות. את אור חרין, אחות קיבוץ בית אלפא, היום בתחילת מסלול חרש, מקום שביעי, ברשימה, נציג ועדי העובדים.

פני גורב, מורלוג. אתה שואל למה מפ"ם? אז אני אגיד לך למה מפ"ם: האמת, אני הייתי מפא"י, 40 שנה, הייתי מפא"י ההסתדרות ואחר-כך, בעצם עדי היום, חבר במפלגת העבודה. ממפ"ם הייתי רוחק כמורה ממעק, אפילו הייתי אגטי. תהאירות שלום היו שמאלניות מדי עכור. לא מספיק ציוניות. אבל בינתיים קרה לנו אסון גורא ומפעל אחא, שפעם היה מקור לנאווה, נפל לידים של העשיר והסופר אייזנברג. אני לא יכול לשכוח איך נצינו עלי אומות, ועי הפלא דא מיק אלכין, אסף את העובדים והבטיח, נהפך את אהא לגידעו, הוא תהיה שוויצריה של המודרניזם, תאמינו לי, אל הימים הקשים ההם, חוזר פני באופן כפייתי כמעט מנהלך הטיחה כולה, פשוט לא יכול אחרת.

שקרים. מיניפולציות.

הפניות עורר

המילים של אלבין עריין מצלצלות באוזני, ואני יודע ידוע עובדים של 1700 עובדים האמנתי להם, כמו ילד קטן חמים, האמנתי לגברים הנריכים, וכך נפלנו קורבן למסקלציה ולבורסה. זאת היתה המכה הראשונה. אחר-כך, כשרץ המשבר התוצה לתקשורת ולציבור, החל גורב, כהגדרתו, להתגלגל בכנסת, נוגע בפוליטיקה הגדולה, ואז באה המכה השנייה, הגדולה באמת, המכים היו החברים מהמפלגה והסתדרות: הייתי אז בקשר עם כל הגדולים, ראש הממשלה פתח, ושר גר יעקובי, מוכיל ההסתדרות קיסר. למדתי מה זאת הפנית עורר, מה זה שקר, ראיתי את השיקולים הקרים, את הניפולציות בגורל המשפחות, בחיי אנשים, את הציניות. כל המלים התנפצו מול עיני. עדי היום אני אוכל את עצמי שהאמנתי להם, שמעתי בקולם. בתוך כל התורש הזה וכשהכל סביבי התמוטט, גיליתי פתאום את מפ"ם ואת איך צבה עדי אותם ימים גורא היה עובדי צבן שמאלני מדי, ממש לא לטעמי. אבל לפתע הפער הוא אמירה וח"כ אמירה טרסני) ותיקה וח"כ חייקה גולממן וחנן אורן, חבורה נחרת שבאמת איכפת לה.

תמאס, אחרי 40 שנה במפא"י והסתדרות, גיליתי מי ומוטת האמיתית בארץ הזאת עובר העובדים, מי נאבק עכרים גם בשארן תלויה בשטח ואין כתבי רדיו ועיתונות. אי פעם בדים שלי אני לא אשכח איך בשיאו של המאבק על גורל אחא, חפס אחי יאיר צבן בכנסת ואמר לי, פני, הדרך שלכם לא לרוח. אתם אינכם אנטיסכיים מספיק וכלי זה לא יילך ויסגור את אחא. ואני חשכתי אז שהוא רוצה לנצל אותי למטרותיו הוא. היום אני איני מודה לעצמי, שלא שמעתי אז לעצותי. היום אני יודע כי הוא צדק רוצה בסובתנו.

פני גורב אינו מחפש נקמה. הדלק המגיע אותו הוא התחושה שלא עשה מספיק במאבק עבור אחא והוא חייב לתקן עולות שפגע על חשבון העובדים.

כמו ילד האמנתי להם

היום חאים בו איב של ההסתדרות אבל לשעמו הככה זו להיות איב של עצמה, בגדה בחבריו הכעלים. פני גורב רץ לכנסת, להחזיר את החוב שהוא חב לציבור העובדים. לנושא אחא הוא חוזר באופן כפייתי ואין סולח לעצמו. אתם לא אגרסיביים מספיק, אחר לו אז יאיר צבן הוא לא האמין. כן האמין לחיק אלבין, גר יעקובי, ישראל קיסר

מאת שלמה גלזר

הואה בעייתית עבורי. אני חושב, הוא מחסן, שמפ"ם היתה עשה טוב. מאור אילן ורבישה, בעיקר את חק. התברר כיכלי עשה טוב. שכול לשמש כמחנך וכן לחנכו עובדים בארץ הזאת. שכן, יש שכול לשמש כמחנך וכן לחנכו עובדים בארץ הזאת. כי בנושאים הציבוריים זה מאור קשה. אבל אתה חורף מה, נוסחת יריש ששטור? זה מסתב איתן? איתן? לא איש מרכזי בתנועה כללית? מנהל לחברות את חוקים? אני לא מתחיל לזכור אמונעל כל מלה במצב החדר ואת ביקורת על איי-שמייע נאבק על ריעות העשה כל מאמץ לחשפ: בתחום תהא אבל בליי. הבה למעלה. אני מאה את מפ"ם ובעיניי תהא אני ער הסת. ככלל לא חשכתי מה חיד הולאחית בתחום תכונות. אני לא שותף סכרי. באור למפ"ם ואשאר בתו צדק לעות כי אם יחד תוצאות לא ממשלות כהתחלה חוקיות נוע להסוק מסקנות פיר ילעון את תהא. פני מאמין בכל ילכו כי מקום שפיע ברשימה לכנסת הוא מקום דלאלי. אם נחל לעבור וכן ולהציג את מפ"ם והממש של לציבורי לא על לל לליי. עמדותיה המדיניות של מפ"ם והסתדרות

העובדים הם יבוא. תאמינו לי, אני יודע על מה אני מדבר, חבל רק שאין במסע בזה יותר ברשימה עוד נציג עובדים אותנטי, זה כשה היה עורר. כבר לא איש צעיר. הברירות לא מה שהיתה פעם, משבר אחא פגע בליי, ובכל זאת הוא אינו יודע ליאות. יחד עם חבריו מועד 1, מישל אלמליה, שבא ממסגרות ישראל ויוסי סולומן (האחרון הוא חוזר את הארץ לאורכה ולרוחבה במאמץ עצום לעשות נמשות למפלגתו החדשה. במקומות העבודה הוא מתקבל באהדה רבה, יש בו שילוב של תמימות ואמונה והמתרגמת לשפת היומיום של המפעל, שפה של מי שעמא ובגר במסגרות של אחא. של מי שהאמין במימסר בהסתדרות ולמר על בשור ובשרם של העובדים אמיתות אחרות קשות ובאכזר. היום הוא מתמסר בלי חשבון למען המאבק החדש. יש במפלגת האחא, הוא אומר, "החורה נפלאה של אנשים אנשי משק, חבורה כלכלה וביטחון שרק צריך להבא אותה לתודעת הציבור. ואחמה היא שהשיטה קשה לי מאוד וכל הסלחיות והדריי הזה זה מאוד לא נוח. אבל למען העובדים זה שווה. השבועי, הוא חוזר למשבר אחא, הייתי בכנסת, נגשח אלי שמעון פרס ואמר לי, פני, אחא יודע, בנושא אחא הישע אתי. ואני לי על כך, אז אני אומר, אחא זה קטן, מסח'כ כמה אלפי אנשים שחלק השתגעו חלק התאבד, היו שירדו ממאור, משפחות שבושרו, אבל זה חזקת קטן, אבל אם אפשר להשתע בקלות כזאת ראש ממשלה או מה שדיון בנושאים, חגדלים באמת, אלו שיקבעים את גורל העם מאז אני לא שקט, אין לי מנות היום אני חרע, שחייבים להיות כלבי שצויה שולם, זהו בדיוק מה שאנחנו עושים. תאמינו לי, לא באני למפלגה כדי לקבל משהו. לא כנסת, לא גוצ, באני רק כדי לתת ולחזק חוב, אותו אני חייב לציבור העובדים. לתראות להם שיש בארץ מנהגת אמיתית. עובדים תגועה שבאמת איכפת להם.

בכון הוא ששלומי מאומץ. עד כאן, אולם לא מובר בחתימה וגם לא בילד. שלומי הוא אייל מאומץ, אחד מרובם. צפר, גינת, ילדי מחוררי וביבילויים, שחיו במסגרת שירותיו והבאי ילדי משפחת פרידמן מכרסמא. חמש רעות משקליליה, אנב, במקרה זה, גם בלי בריקת קרמזת ניתן להבחין בהבדלי שלומי. מרסאי במבואו ושורדור, רזי, קרמזת, האמאמז, אשכנזיה (אמנם גם במקרה) ואילד דעור כנגדו, טיכוי, אילד בריטניה, 16 שנים בארץ, עריו כלל במטא אנגליקניזם ניכר.

שלומי: "שנה לאחר ניסוי הצלצוב הציעו לי לנסות משטח שלישי. ציג ציג, משטחתי, האלטרנטיבה לאימוץ הייתה בקלת יד-ה משיג על תוכן הכל האמת, חזרי שלומי, העדיפתי את הדידה וכל עניין האימוץ היה יותר על מנת לצאת ידי חובה. זאת מאחר שאומרת במרתה להיכלל וקבלר הדיעה. הייתי לי ממורד אימוץ את משטחתי. אחרי עשייה בורילה בהוריהם ופה את משטחתי שרמתי. משטחתי שרמתי לבחון אתר שבהם בעשירים, או דווקא ברתים יורמנים ואני לא מוציץ לרגל."

פרידמנים עם שלומי בירושלים, יום כייף מטעם הצבא

זמנים ויראשונים זה היה מעט אחרת. אני זוכרת שלא צעקתי יעל הילדים כאשר שלומי היה בבית. אבל מהר מאוד התחלנו להזנוג מבטיות, לשלומי יש גישה תופשת למטלון, ומקדור, ואפילו לואלו. יש לנו רכב אחר שבצעם שידור, שמבטות את כרדיר-לכו לרשות של שלומי. הצבא אינו עוזר כלכלית והורי תומכים בנו מעט.

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1036.

והיבציה ויכולת כלכלית יציבה לאמץ. כמובן שזה קבלנו... באופן
ובעני רציתי עולה חדש, אבל הפנו אותנו לכיוון של חייל יליד
ארץ. מפה לשם המתנו שנה עד שהאימוץ יצא לפועל..."

אבותי בחתולה רי ותגורה לאימוץ. היא אמילו קינאה ברונזי,
תת והרגישה כאילו שהמשפחה האממאת תגבז אותי ממנה. היא
נתת חוקרת את חברתי על המשפחה ועל מה שקורה. בינתיים
חיתי נפגש עם הפריימנים ואמילו אפשר להגיד שהיא חזיתי
ברוח עכשיו.

יילים מאוחדים בצה"ל, נחלקים,

מאת עודד שלומות

מעשה טוב לחברה הישראלית", משפ' מאסטרו ואדר

איצקו: כבר בוחחלה קיבל אדר חומשה חקלאית של שבועיים.
אז בא ועבד במדרגה ובמטע, הכיר חבר'ה צעירים וגם הקליטה
סינון היתה מוצלחת."

הציון בסיסי. הרבה פעמים היה מגיע ענין חבר או חברת, וכל שום שיש בסיס בעצמה, כשראוהו המתייעים ממעם מרדו ויחדו ראוהו משפחות יעירונית שסמרוהו חקשם, שמוך בבית, שישוהו שחשילו כל משתלב כבדרי ילדוהוהמנים, בן בעיה. שנסעו על קרה של חיל שכל חשבת נשאר ילשום... הפה או ערעיר היתרון בקשר שלנו את המחיתוח של ארד כל בעיה אפשר ושלשם ושוולוח. שיש חיליכל כמרכב מנורים וחסרי ביטחון קרה למשתוחל יצור אתם שום ממשית.

יחד עם פתיחתו תרבה של ארד הזכירו איצקו ותלמה את קשייו
השתלב במסגרת ואת חוסר המתייבות שלו. כימים אלה השתחרר
מזהל וענה לדרכו במגזר האזרחי. הוא שומר על קשר עם
שפות מאסטרו ומבקר בברעם מפעם לפעם. פרק האימץ בחייו
סתיים.

מספרת האם: "ערכנו לקיים במלוא הוצינות ועם כל הכוחות שטובות מכיוון שלא היה יריד מתאים בקיבוץ ורצו להקצות לו חדר מגורים המתנחות, נאבקו ומכיריות שינונו למגורים יותר גורשים, שלפחות בקיבוץ לא היה בתנאי שרה. ביתנים, מכיוון הבנו שלנו היה בתנאי, הכנסנו אותו לחדר של הבן.

[illegible]

מִדּוֹן אֲדָנָה שִׁי, רֹאשׁ מִדּוֹן אִימּוֹץ בְּמִקְאָם:

תהליך האימוץ היווה, כשכלכל ראשון מציגים למשפחה את
הדיוקן של החילוק אחריו הסכמה ורצונית מתקיים משגש
לרובית משפחת יח"ס אזורית, ואז יוצא האימוץ לדרך. במשך
שקופות האימוץ שומר המודרן על קשר טלפוני קבוע עם המשפחות
אחת לשישה שבועות מתקיימת סריגה אזורית
מסוגלות. הסרגה מנחית עליי אנשי מקצוע בתחום מדעי
ההתנהגות והיא נערכת במסדרה ללבוש ביותן כוח למשפחות
דרגשה שות לא לכו.

מה אעשה פתאום

א. (סמלת תנאי שירות, מיל.). חמועמידים הטבעיים
לנושא האימץ, הם חיללים בודדים, ללא בית וללא
משפחה. אבל חיללים כאלה, שהוריהם בעיות דלו
בנפשויות ובמסדרות שונים, מתקשים ובעצם פורחים
לחיכש פתאום למסגרת משפחתית. עצם החזרה
מכניסה אותם ללחץ. מה אני אעשה פתאום עם אבא
ומאמא?

הכרתו חילל שירות בטיחותו. במשך כל השירות שלו
שניתן, הוא לא היה מעט אחת מכאלו בכדי כי לא חיל
לא כן. כמובן שהגענו לאימון אבל הוא היה בחיבור
כמו שביטחנות זאת החשודי דבק ופקדותו המשיגית שלו
לא הביאה כן הוא נעלה. אחרי שלושה שבועות זה מח
הקצרים נעשה זאת משום על מנת לדחות את מעמד
החירוב. החישוב של חיל שקודם יכנסו אותו ככלא
וחילי לא משרת כלשהו ואחר כך יצטרך להחזיר את ימי
השקדנות והמחיר ויחשוף בפניו את כל החזיר את ימי
שנים מחשבות שלו כי הוא חיל מוגדר בעל שנה
אין מפרקים המעבירה שישמרו ילדיו משמחה
החזיר אותו עם חיל לא חשבוש לחזקו חזק שבו
אין

...the
...the
...the
...the
...the
...the

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

100

כבר מותחלה הדברים לא התנהלו כמו שצריך. הכתור בא לילינו מעם עממנים ומדבר עם סיפורים מאוד מורשים, כאילו יש להם מה להגיד לנו. כאילו נתנו לו לבנות מעם אותם כשנתינו דרתינו והוא מהניב רעב. כדור האוכל הזה התנהג כמו שאל אבל זמן ב, אבל שחבתי שאולי ככה זה בכלל. הצבא. אורח כמה ימים הגיע ללון ממלכת תבאי השירות לא היה שאלה אם אנחנו יודעים

סמלות ו"ש החילול כמה פעמים ולא היה איש אשר בקוץ ובהם
היה חסד על השמירה. ושיבו אחר ככלל לשבועיים אחר כך הפך
החיות וכל של קצין. כיוון של דבר הוא נקלע גם לנו. והאריך חלק
הדברים והמחלוק. שמעתי שחתונתם עם המהלך. קוצ את המבא
באנשי עבד לפרד. ולא עזבנו שאלו חתונות. לא אמר תורה, כלב
באנו עם הדיש עונות. שאולי שמתחלה הוא. עבד, חלק
עבד עילוי, שמתחלה הכל היה לא אמת. אם נגסה כעם נספחו
אני לא חושש.

מִן אֲדֻנָּהּ שֶׁ, רֹאשׁ מִדֵּר אֲדֻנָּהּ בְּמִלֵּי (מִלֵּי קִדּוּשׁ
אֲדֻנָּהּ מִיִּדְּוֹת) יֵשׁ, כְּמוֹ לִבֵּי וְסוּמָם, עֵבֶר תְּנוּעָה

[illegible][illegible]

10

ליוני - 1925, שכן על בד, 92x60 ס"מ

מיטווי מרץ ב-1927, שכן על בד, 116x73 ס"מ

שמיטות על חוף הכנרת, 1969, שכן על בד, 73x54 ס"מ

ציונה חגד, ציור במקום תפילה

הצייירת הראשונה לציון

ציונה חגד, הציירת העברית הראשונה שנולדה בישראל, האשה היחידה במשפחת הציירים העבריים שקבעו את אופיה והתפתחותה של האמנות הכלסטית בארץ ישראל, נפטרה בשיבה טובה, בת 88. על עצמה אמרה: "ידעתי בחי ענין וסיפוק, שעוה הנאה ושנות חיבושים היו בעיני, היו גם אכזבה, אך לא חלכו שנותי לשוא, ואסידת תודה אני לכל אשר היה וכי שהיה"

מאת אלישבע איילון

א ת חשבועה על מותה של ציונה חגד, הציירת העברית הראשונה שנולדה בישראל, האשה היחידה במשפחת הציירים העבריים שקבעו את אופיה והתפתחותה של האמנות הכלסטית בארץ ישראל, נפטרה בשיבה טובה, בת 88. על עצמה אמרה: "ידעתי בחי ענין וסיפוק, שעוה הנאה ושנות חיבושים היו בעיני, היו גם אכזבה, אך לא חלכו שנותי לשוא, ואסידת תודה אני לכל אשר היה וכי שהיה"

שמיטות על חוף הכנרת, 1969, שכן על בד, 73x54 ס"מ

שנים שבת אחר הצהריים מתקיים כל חודש באחד מן המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית. תפילה זו היא חלק מהחיים של הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית.

התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית. התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית.

התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית. התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית.

התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית. התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית.

התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית. התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית.

התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית. התפילה הציונית היא תפילה שנוסחה על ידי הציונים בארץ, והיא מתקיימת בכל המוסדות המרכזיים של הציונים בארץ, וזוהי תפילה ציונית.

שבת

25.6.1988

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

דוד בן-גוריון, מייסד מדינת ישראל

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

ראשון

26.6.1988

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

דוד בן-גוריון, מייסד מדינת ישראל

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

שני

27.6.1988

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

דוד בן-גוריון, מייסד מדינת ישראל

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

שלישי

28.6.1988

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

דוד בן-גוריון, מייסד מדינת ישראל

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

רביעי

29.6.1988

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

דוד בן-גוריון, מייסד מדינת ישראל

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

חמישי

30.6.1988

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

דוד בן-גוריון, מייסד מדינת ישראל

Table with 2 columns: Time and Program Name. Includes programs like 'הקול המזיק' and 'הקול המזיק'.

